

Det gode liv gennem ældre øjne

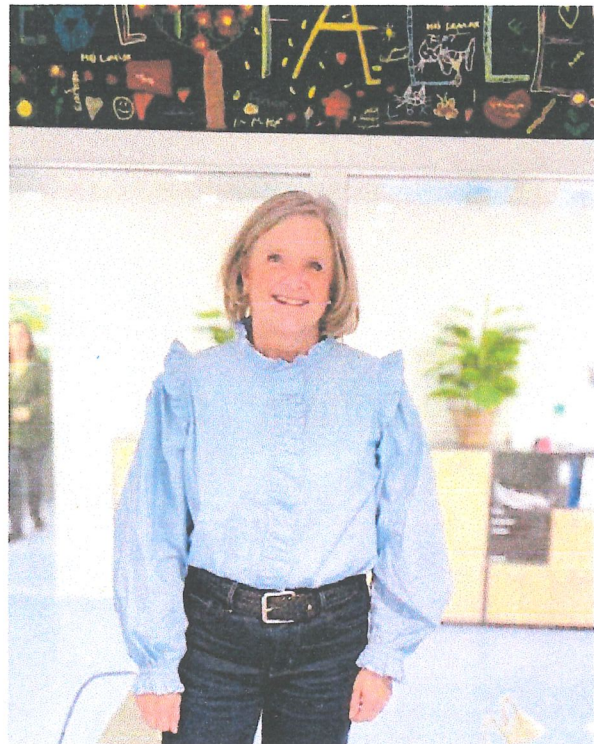
Kija Haidar Ndikumana, Celina Holm Hviid, Ellen Textur-broch og Adam Holmgaard Pedersen

68-årige Irene er pensionist og arbejder som frivillig på Lindegårdsskolen. Tidligere arbejdede hun som jurist i en bank. Hun har et barn, og hun synes selv, hun har haft et godt liv. Hun valgte at blive frivillig på Lindegårdsskolen, fordi hun ville gøre noget for andre. Hun har også før været frivillig andre steder. Så da hun en morgen så, at man kunne blive frivillig på en skole, tog hun muligheden. Irene synes, at det er vigtigt, at børn trives og, at der ikke skal være så meget pres på lærerne, fordi kommunerne gerne vil spare. Hun synes også selv, at det er sværere at være ung nu, end da hun var ung, fordi man ikke kunne sammenligne sig selv med andre på samme måde som dengang. Så det at være frivillige kan være en stor hjælp.

Det hun forbinder med et godt liv er:

“tid og overskud til andre, og at man selv er en glad person“.

Nu da hun er blevet ældre har hun en anden opfattelse af, hvordan det gode liv er. Da hun var ung tænkte hun meget på, at hun skulle have en god uddannelse, fordi det blev forventet af hende. Dengang tænkte hun ikke så meget over det med “at have et godt liv”. Hvor i mod hun nu tænker mere på, at der også er plads til at gøre sig selv glad. Hvis hun skulle give et godt råd til de unge, ville det være, at man skal lade være med at tænke så meget på, hvordan andre tænker om en.

“Man skal ikke hele tiden tænke på hvordan de andre ser ud, og måle sig med dem. Man skal hellere prøve på at måle sig lidt med sig selv.”

Det gode liv ifølge Sofia Osmani

Ellen Textur-Broch, Celina Holm Hviid, Adam Holmgaard Pedersen, Kija Haidar Ndikumana

Onsdag morgen tog værksted 1, sundhedspolitik, på besøg til rådhuset.

Rådhuset, der blev bygget i 1941 af Hans Erling Langkilde og Ib Martin Jensen, er hjertet af Lyngby og bygningen er beklædt med Grønlandsk marmor. Siden bygningen er kulturarv, er den derfor fredet. Rådhuset var et oplagt sted for værksted 1 at lære om politik, og de tog derfor på besøg.

Dagen begyndte selvfølgelig med et fællesbillede foran rådhuset efterfulgt af en besked fra borgmesterens sekretær. Sofia Osmani var desværre forsinket i sit møde, men hendes sekretær, Maiken Larsen, ville overtage rundvisningen. Først blev vi vist op til byrådsalen hvor kommunalbestyrelsen holder deres møder. Her fortalte Larsen os om bygningens og kommunens historie. Hun fortalte bla. om de fredede træudskeæringer, der symboliserer Lyngby og Taarbæk, og om fossilerne i gulvet. Vi fik også lov til på runde at se borgmesterkæden og mærke dens vægt.

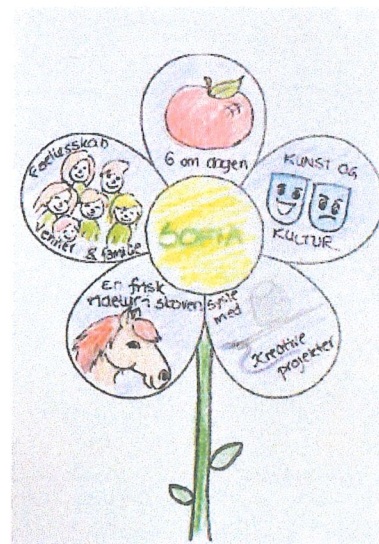
Bagefter viste hun os vielseslokalet, der er prydet med malerier af vejantsblomster. Det var faktisk ikke meningen at malerierne skulle være permanente, siden bygningen blev opført under 2. verdenskrig, var det nemlig for dyrt at beklæde hele lokalet med de dyre træpaneler, der nu kun dækker bagvæggen. Men løsningen med malerierne blev de glade for fordi det lyste det lille rum op, og nu er de fredede. Derefter blev vi vist op på balkonen, hvor man kunne se alle Lyngbys varemærker.

Nu var det blevet tid til at møde borgmesteren og spørge hende om de spørgsmål værkstedet havde forberedt. Sofia Osmani havde på forhånd tegnet en sundhedsblomst hvor hun havde skrevet hvad der var vigtig for hendes gode liv. Til spørgsmålet om hvad hun mente sundhed var for hende, svarede hun at fysisk og mental sundhed begge er vigtige. Et godt børneliv mente hun er at opleve fællesskab og at blive hørt.

Sofia Osmani kommer fra Virum, hendes far er fra Indien og moren er dansk. Sofia var 34 år, da hun først blev borgmester i Lyngby, men hun har næsten altid haft interesse for politik. Hun arbejder fuldtid så hun har altid noget at lave, men det der gør jobbet spændende er også at alle dage er forskellige. Hun vil gerne fortsætte med at være borgmester så længe hun kan gøre en forskel, og det hun er mest stolt over som borgmester er at hun har fået kommunalbestyrelsen til at samarbejde og kommunikere bedre.

Der blev spurgt meget om forskellige ting som flere sportshaller og gratis skolemad, men det sværeste ved jobbet er at få økonomien til at hænge sammen så det bliver ikke lige foreløbig. Der blev også spurgt om hvad hun synes om motionsdag, og til det svarede hun at hun mener det er årets “mest nederen dag”. Hun mener at hvis man skal få folk til at motionere skal man gøre det sjovt og alle har det ikke sjovt ved at løbe. Hun opfordrer derfor skolerne til at lave en alternativ motionsdag, hvor der er mulighed for at eleverne kan motionere på forskellige måder.

Og vigtigst af alt ved besøget fandt vi ud af at Osmani ikke spiller Fortnite.

Borgmesterens sundhedsblomst